

СИБИ

поредица джобни издания

Кодекс за социално осигуряване

2 13 С01

(актуализационно приложение към 1 юни 2018 г.)

Със Закона за изменение и допълнение на Кодекса за социално осигуряване (ДВ, бр. 46 от 1.06.2018 г., в сила от 21.05.2018 г.) са приети следните изменения в КСО.

1. В чл. 123з (вж. с. 191–194) са създадени ал. 3а и 3б:

(3а) (Нова – ДВ, бр. 46 от 2018 г.) Пенсионноосигурителното дружество е длъжно да предостави при поискване от лице, осигурено във фонд за допълнително доброволно пенсионно осигуряване или фонд за допълнително доброволно пенсионно осигуряване по професионални схеми с вноски на лице по чл. 230, ал. 3, т. 2 или 3 или на предприятие осигурител, създадено съгласно законодателството на Република България, в 7-дневен срок писмена информация относно:

1. придобиването на права върху средствата по индивидуалната партида и последиците във връзка с това в резултат на прекратяване на правоотношението с лицето по чл. 230, ал. 3, т. 2 или 3 или с предприятието осигурител;

2. условията, определящи третирането на средствата по индивидуалната партида след прекратяване на правоотношението по т. 1, като, когато е допустимо изтегляне на средствата преди придобиването на право на пенсия, в информацията се включва и писмена клауза, че осигуреното лице следва да разгледа възможността да потърси консултация относно влягането на тези средства за пенсионно осигуряване.

(3б) (Нова – ДВ, бр. 46 от 2018 г.) Пенсионноосигурителното дружество е длъжно да предостави при поискване на наследниците на починало осигурено лице или пенсионер във фонд за допълнително доброволно пенсионно осигуряване или фонд за допълнително доброволно пенсионно осигуряване по професионални схеми в 7-дневен срок писмена информация за полагащите им се средства от индивидуалната партида на починалия и условията, определящи третирането на тези средства.

2. В чл. 236 са създадени нови ал. 3 и 4, а досегашната ал. 3 е преномерирана като ал. 5 и е изменена:

(3) (Нова – ДВ, бр. 46 от 2018 г.) При осигуряването на своите работници и служители и на лицата, с които са сключени договори за възлагане на управление и контрол, лицата по чл. 230, ал. 3, т. 2 и 3 и предприятията осигурители, създадени съгласно законодателството на Република България, могат да прилагат срок на изчакване не по-дълъг от 6 месеца от възникването на правоотношението със съответното лице.

(4) (Нова – ДВ, бр. 46 от 2018 г.) Когато се прилага срок на изчакване, лицата по чл. 230, ал. 3, т. 2 и 3 и предприятията осигурители, създадени съгласно законодателството на Република България, при поискване предоставят на своите работници и служители и на лицата, с които са сключени договори за възлагане на управление и контрол, в 7-дневен срок писмена информация относно прилагания срок на изчакване и последиците от него при прекратяване на правоотношението.

(5) (Нова – ДВ, бр. 56 от 2006 г., предишна ал. 3, изм., бр. 46 от 2018 г.) В случаите на осигуряване по професионална схема ограниченията на правата на осигурените лица и тяхното отпадане се уреждат в колективния трудов договор, съответно в колективното споразумение за професионалната схема, доколкото в този кодекс не е предвидено друго.

Съгласно § 7 ПЗР ЗИД, ДВ, бр. 46/2018 г., изискванията на чл. 236, ал. 3 се прилагат за периоди на заетост след влизането в сила на с. з.

3. В чл. 237, ал. 1, т. 2 и ал. 3, т. 1 (вж. с. 275) в края е добавено „както и срока на изчакване, ако се прилага такъв“.

4.1. В чл. 248а, ал. 1 (вж. с. 283) думите „Осигурените лица по професионална схема, за които е прекратено внасянето на осигурителни вноски по тази схема“ са заменени с „Осигурените лица, за които е прекратено внасянето на осигурителни вноски“.

4.2. В чл. 248а е изменена ал. 2 (вж. с. 283):

(2) (Изм. – ДВ, бр. 46 от 2018 г.) Алинея 1 се прилага и за лицата по чл. 245.

5. В чл. 343а, ал. 5 (вж. с. 328) думите „чл. 236, ал. 3“ са заменени с „чл. 236, ал. 5“.

6. В § 1, ал. 2 ДР (вж. с. 349–358) е създадена нова т. 34:

34. (Нова – ДВ, бр. 46 от 2018 г.) „Срок на изчакване“ е период на заетост, който е необходим съгласно правилата на осигурителния договор, колективното споразумение или колективния трудов договор или се изисква от лицата по чл. 230, ал. 3, т. 2 и 3 или от пред-

приятието осигурител, за да започнат да внасят осигурителни вноски във фонд за допълнително доброволно пенсионно осигуряване или фонд за допълнително доброволно пенсионно осигуряване по професионални схеми за съответния работник или служител или за съответното лице, с което е сключен договор за възлагане на управление и контрол.

7. В § 1а, ал. 1 ДР (вж. с. 359–360) е създадена **нова т. 9**:

9. (Нова – ДВ, бр. 46 от 2018 г.) Директива 2014/50/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно минималните изисквания за повишаване на мобилността на работниците между държавите членки чрез подобряване на придобиването и запазването на допълнителни пенсионни права (ОВ, L 128/1 от 30 април 2014 г.).